

Conrad, a quăruî modestiă se revoltă la laudele que-î adduceă tatălū seū, îi făceă semne să tacă, rugându-lū să nu mai vorbescă despre o faptă atătū de naturală. Imperatricea, quare aveă unū presimțimētū despre importanța împregiurărilor a-questor ómenī, arrētă dorința de a cunnósce istoria junelūi sclavū. Attuncī Claus luă cuvēntul, și spusse cu deamēnuntulū tot que sciă în aquéstă privință. Dupō que termină, se vėđurō lacrēmī de înduioșare strălucind în ochiī principesseī. Aqueste lacrēmī, justū tributū de admirațiune cuvenitū amorulūi filialū, eră de miī de orī mai prețioșe dequătū diamantele scumpe que adornă corónā sa.

« Atâta virtute merită o recompensă, strigă ea. Apoi, înturnându-se cōtre Conrad, îi disse : June, esci liberū ; întórnă-te între ai tei ; ieu assupră-mi rescumpărarea ta. Ettō, adausse ea, scotēnd unū inelū din degetulū seū, priimesce aquestū inelū qua o suvenire din parte-mi ; ellū îți va reaminti quō nicī-o-dată n'am simțitū o plăcere mai viă dequătū acum, quând vėđū înainte-mi o familiă în adevērū virtuósă. Conservă cu îngrijire aquestū presentū, spre a-lū transmite descendentilor tei. Fia qua și ei să moștenescă virtuțile vóstre ! Voiescū a contribui la fericirea vóstră, și a vė procura totū que ar puté să vė facă plăcută locuința în aquéstă țerră.